

מ"ת 70176/10/18 - מדינת ישראל נגד האני הייב, איה הייב

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 70176-10-18 ישראל נ' הייב(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 474551/2018

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיבים
1. האני הייב (עציר)
2. איה הייב

החלטה (בעניינו של משיב מס' 1 בלבד)
בפניי בקשה לעצור את המשיב מס' 1 עד לתום ההליכים המשפטיים.

כתב אישום ורקע

1. ביום 29/10/18 הוגש נגד שני המשיבים כתב אישום שייחס להם ביצוע עבירות:

איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977

הכשלת עיקול - לפי סעיף 264 לחוק העונשין

תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו - לפי סעיף 273 לחוק העונשין

הפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק העונשין

ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

על פי המפורט בכתב האישום, בוצעו העבירות ביום 25/10/18 בסמוך לשעה 10:00 כלפי **מעקל ושוטרים** שליוו את המעקל, שהגיעו לאזור ביתם של המשיבים, שהנם אחים, לבצע עיקול כדין על פי הרשאה, לנכסים של החייב ואליד הייב (להלן: "**החייב**") שהנו אח נוסף של שני המשיבים.

צוין כי האח החייב מתגורר עם אם המשפחה בכפר טובא, ואילו שני המשיבים מתגוררים בצמידות לאותו בית.

פורט כי המעקל דפק על דלת הבית ולאחר שהאם פתחה את הדלת, היא אישרה, לשאלת המעקל, כי הבית

עמוד 1

הנו אכן ביתו של החייב, אך הודיעה כי החייב איננו בבית.

המעקל הסביר בשלב זה את סיבת הגעתו ואיפשר לה להסדיר את החוב טרם העיקול.

בנסיבות אלה, כך על פי כתב האישום, החל המשיב לאיים על המעקל ועל השוטרים מחלון ביתו ואמר להם **"זין תקבלו כסף, אם לא תעופו מהבית אני יורד לכיוון שלכם ותראו מה יקרה בכפר"**.

בהמשך, הגיעה המשיבה 2 למקום, החלה לצעוק ולהשתולל, וצעקה לעברם **"שום דבר לא יצא מפה"**. שוטרת בשם אור אבורמד ניסתה להרגיע את המשיבה וביקשה ממנה לדבר יפה, ובתגובה לכך אמרה לה המשיבה: **"אל תגידי לי איך לדבר יא שרמוטה"** והחלה לתקוף את השוטרת בכך שדחפה אותה בידיה.

המעקל ניסה לשמש חיץ בין המשיבה 2 לשוטרת, אך המשיבה המשיכה במעשיה עד שהורחקה על ידי השוטרת בן קרקו. בתגובה נטלה המשיבה אגרטל עם פרחים והכתה, באמצעות האגרטל ואף בידיה, את השוטרת בן.

בנסיבות אלה, כך על פי כתב האישום, הגיע המשיב 1 וצעק לעבר השוטרים: **"אתם לא תעשו כלום יא בני זונות שרמוטות"**, ותקף את השוטרת בן, בכך שדחף אותו ואיים על המעקל באומרו **"אם לא תצא מהבית אני אדקור אותך 47 פעמים אתה לא יודע עם מי יש לך עסק"**. המשיב פנה לשוטרת אור ואיים עליה בכך שאמר לה **"אני מכיר אותך באופן אישי ומהיום לא יעשו לך כבוד בכפר, פעם הבאה שתכנסו לכפר תראי מה יקרה לך"**, ואיים על השוטרת בן ואמר לו **"אם לא תעופו מפה אני אזיין אתכם, אל תכנסו לבית אחרת אדאג שלא תצאו מהכפר, אני אדקור אתכם"**.

בשל התנהגות המשיבים, הוזעק למקום כוח משטרת נוסף. במהלך ההמתנה לתגבורת, המשיכו המשיבים לקלל את השוטרים באומרם **"שרמוטות בני זונות חניזר"**.

עוד פורט כי המשיבה עלתה לביתה, מרחה רכז עגבניות "קטשופ" על ידה והטיחה בשוטרים כי פצעו אותה וגרמו לה חבלה של ממש, ואיימה על השוטרת אור ואמרה לה **"אני אתפוס אותך אני אזיין אותך את לא יודעת עם מי יש לך עסק"**, ובהמשך גם חלצה את נעלה והשליכה אותה לעבר השוטרת בן אך הנעל לא פגעה בו.

שוטר נוסף, שמו דורון, שהגיע למקום, הודיע למשיב 1 כי הוא מעוכב לתחנת המשטרה. המשיב ביקש מהשוטר כי יקח עמו בקבוק מים והשניים התקרבו לכיוון הניידת, או אז דחף המשיב את השוטרת דורון בחוזקה, השליך את בקבוק המים על הרצפה והחל לברוח מהמקום תוך שכוחות המשטרה דולקים אחריו עד שנעצר לאחר מרדף בחממות של כפר נשיא.

צוין כי כתוצאה ממעשי המשיבים נגרמה לשוטרת אור חבלה של ממש - נפיחות בשורש כף היד ורגישות באצבע במישוש, השוטרים בן ואור פנו לקבלת טיפול רפואי, וידה של השוטרת אור נחבשה.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים.

2. אציין כי ביום 29/10/18, בהסכמת הצדדים שבאה בהמלצתי, ולאחר שב"כ המשיבה 2 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הוריתי על שחרורה של המשיבה למעצר בית מלא בשוב וואדי חמאם בביתם של קרובי משפחה, בפיקוחם של שלושה מפקחים, ובערובות כספיות.

ראיות לכאורה

3. ב"כ המשיב טען כי לא מתקיימות ראיות לכאורה ברמה הנדרשת לשם מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, וכי חומר הראיות מבסס רמה ראיתית מוחלטת.

לעניין זה טען הסנגור כי צו העיקול בוצע באופן לא חוקי, ולכן התנגדותם של המשיבים לביצועו הייתה לגיטימית. אי החוקיות שבביצוע העיקול ממוקד, על פי הטענה, בכך שהמעקל ביקש לתפוס מטלטלין **בבית הורי החייב**, האח ואליד המצוי במעצר ממושך, בעוד שהחייב **מתגורר, על פי הטענה, בבית סמוך**, ולא עם הוריו.

עוד נטען, כי המשיב הותקף והוכה על ידי המעקל, וכי חבלות על גופו נגרמו מתקיפתו, ולא בעת בריחתו, המיוחסת לו בכתב האישום. הסנגור הפנה להודעותיהם של שני המשיבים ושל בני משפחה נוספים, ולדבריהם של בני המשפחה כי המעקל והשוטרים נהגו בהם תוקפנות ואלימות, והתעלמו מדבריהם, על כך שהחייב לא מתגורר כלל בבית.

לגבי בריחת המשיב מהשוטרים המיוחסת לו בכתב האישום, צוין כי המשיב אכן נס מהמקום, ואולם לא כדי להימלט, אלא כי רוסס על ידי שוטר מג"ב, וכי בהמשך הסגיר עצמו המשיב למשטרה על דעת עצמו ותוך שיתוף פעולה.

עוד טען הסנגור כי ישנו ספק באשר לטענה כי המשיב דווקא, ולא אחרים שהיו במקום, היה מי שאיים ותקף כמיוחס לו.

הסנגור הפנה לשני סרטונים שצולמו על ידי המשטרה באירוע, וטען כי המשיב לא נראה בהם בשלב בו אכן נשמע קולו של גבר האומר: "אני אדקור אותך". הסנגור טען כי המשיב תועד בסרטון מגיע למקום רק בשלב מאוחר יותר, ולכן מתבקשת המסקנה כי מי שאיים בדקירה היה אדם אחר מהנוכחים במקום.

בנוסף, הפנה הסנגור לכך שבסרטון נשמע, כאמור, גבר המאיים במילים "**אני אדקור אותך**" וצוין כי לא הוקלט הנוסח המיוחס למשיב בכתב האישום, לפיו איים על המעקל: "**אני אדקור אותך 47 פעמים**".

הסנגור הפנה לחבלות על גופם של המשיבים, וטען על בסיס זה כי המשיבים הם אלה שהותקפו על ידי המתלוננים.

4. בחנתי לפיכך את הראיות בהתאם להפניותיו של הסנגור ולטענותיו, שנענו בתגובת ב"כ המבקשת. בחינת החומר מביאה למסקנה כי, בניגוד לטענות הסנגור, חומר החקירה מבסס היטב את המיוחס למשיב בכתב האישום.

כתב האישום מבוסס בעיקר על הודעותיהם של המעקל טל רואה, שהגיע לבית לבצע צו עיקול לחובת החייב ואליד הייב, עקב קנסות בסך 3700 ₪ לעיריית טבריה. המעקל אינו מכיר את המשיב והמשיבה, ואולם מחומר הראיות עולה כי בניגוד אליו, השוטרים המלווים, השוטר בן והשוטרת אור, מכירים את המשיב.

5. באשר לטענה לגבי עיקול לא חוקי, שבוצע בבית האם, ולא בבית החייב המתגורר, על פי הטענה במקום אחר - טענה זו נסתרת לכאורה באופן מספק בגרסתו של המעקל. על פי דברים אלה, בהגיעו לביתה של אם המשפחה, **אישרה האם מיד בראשית האירוע כי הבן הרווק ואליד אכן מתגורר בביתה**, וכי רק בהמשך, כשהתגברה ההתנגדות וכשבני המשפחה התאחדו יחדיו לסכל את העיקול, עלתה הטענה הסותרת כי ואליד מתגורר במקום אחר (ראה הודעת טל רואה מיום 25/10/18 ש' 3 ואילך).

יצוין כי בסרטון, אליו אתייחס בהמשך, נראים המשיבים ובני משפחה אחרים טוענים בתקיפות כי ואליד מתגורר במקום אחר, ואף מצביעים לכיוון ספציפי כלשהו, ואולם המעקל מתייחס לכך בהודעתו (ש' 46 ואילך), שם הוא מצוין כי המשיבה הצביעה על בית ממול, כביתו של ואליד, וכי **אותו בית היה בית בבניה ללא חלונות וללא דלתות**.

אין לפיכך לקבל בשלב זה את הטענה כי המתלוננים ביצעו עיקול לא חוקי, ואף אם היה בטענה זו ממש, אין בכך הצדקה לפרץ האלימות המתואר בכתב האישום. גם מי שנופל קורבן לטעות או לפעולה שלטונית בלתי רגישה, אין להצדיק מצדו התנגדות אלימה, איומים ותקיפה.

6. דבריו של המעקל נתמכים בהודעותיהם של שני השוטרים - השוטר בן והשוטרת אור. מדובר בתיאור של תקיפה ואיומים בוטים, אשר השניים מייחסים למשיב ספציפית, תוך ציון שמו, ולמשיבה אחותו.

השלושה תיארו איומים קשים שהמשיב השמיע, בין היתר על כך שהשוטרת אור תיפגע בעתיד בכפר (דוגמא בהודעת השוטר בן קרקו ש' 8 וגם ש' 16), ואף תיארו כי המשיב תקף בדחיפה את השוטרים (הודעת בן קרקו ש' 14, הודעת המעקל טל ש' 60, הודעת השוטרת אור ש' 26).

7. כידוע, שלב המעצר אינו מחייב, אף אינו מאפשר, לקבוע קביעות מהימנות, ואלה ייעשו במועד המתאים על ידי המותב שייטפל בתיק העיקרי. בשלב זה, גם אם קיימת אי התאמה מסוימת ושולית בין גרסאותיהם של המעקל, השוטרת והשוטר לגבי האירוע הסוער והמהיר, איני רואה בכך משום חולשה משמעותית.

8. גרסאותיהם של עדי התביעה, שהזעיקו למקום צוות משטרה לתגבור, מבססת את הנטען בכתב האישום, גם לגבי אותם רכיבי התנהגות אשר לא תועדו בסרטונים. כך לדוגמא, מוכחת לכאורה הטענה כי המשיב איים על המעקל במילים "אני אדקור אותך 47 פעמים" אמירה אשר המעקל שמע לדבריו מפי המשיב (ש' 25), למרות שאיום מילולי זה לא תועד בסרטון, ולא נשמע על ידי השוטרים.

9. בשלב מסוים החל המעקל לצלם את האירוע במכשיר הטלפון שלו, ובשלב מתקדם יותר, צילמה גם השוטרת חלקים מהאירוע. צפייה בסרטונים מביאה למסקנה כי התיעוד הוא חלקי, וכי **המעקל החל לצלם בשיאו של אירוע אלים**. אשר על כן אין משקל לטענות על כך שמעשה המתואר בכתב האישום איננו מתועד בסרטון. קיימת אפשרות סבירה כי ההתנהגות המיוחסת למשיב בכתב האישום נעשתה בטרם החל המעקל, ובטרם החלה אף השוטרת, לתעד את האירוע במצלמות הטלפון הנייד.

10. הסרטונים כשלעצמם מוכיחים התנהגות אלימה וחמורה של המשיבים. הסרטון נצפה על ידי חוקר, אשר ערך דו"ח צפייה (ראה מזכר נסיף אבו סלאח מיום 28/10/18). כאמור, צפיתי בסרטון, ומצאתי כי טענת הסנגור, לפיה המשיב נראה לראשונה מגיע רק אחרי אותו קטע שבו נשמע גבר אומר: "אני אדקור אותך" איננה נכונה. הסרטון מתחיל בקטע של התגוששות רבת משתתפים בתוך הבית, במהלכה נשמע גבר אומר: "אני אדקור אותך". כבר בקטע זה רואים היטב את המשיב, הלבוש בגדים כהים וארוכים. אמת, לא ניתן לומר בוודאות כי מי שאמר: "אני אדקור אותך" היה דווקא המשיב, שכן איכות הסרטון בשלב זה איננה טובה, אך מצאתי כי הודעותיהם של המעקל והשוטרים משלימות את החסר ומשתלבות יחד לכתב האישום על פי נוסחו. המשיב, כאמור, נמצא בשלב הראשוני, בו נצפות מהלומות ונשמעים איומים, במקום, ואת זאת רואים בבירור.

בהמשך, תוך זמן לא רב, מגיע המשיב שוב, הפעם החוצה, בשלב זה הוא כנראה מבחין בטלפון המצלם אותו. משם והלאה המשיב לא נצפה תוקף או מאיים בדקירות, ומסתפק בהתרסות וקללות.

המשיבה, לעומת המשיב, מתועדת בין היתר דוחפת את המצלמת, מאיימת ומגדפת ללא הרף, כפי שכתב האישום מייחס לה.

11. בריחתו של המשיב מהמקום מתוארת בהודעתו של השוטר דורון אלמוזנינו, שהוזעק והגיע כתגבור, ואף ע"י שוטר נוסף, משה שובל שמו. על פי גרסאות אלה, המשיב דחף את השוטר דורון והחל במנוסה, עד שנעצר לאחר מרדף בחממה בכיוון כפר הנשיא.

12. ב"כ המשיב טען, כאמור, כי המשיבים הותקפו, וכי יחס המשטרה אליהם היה אלים באירוע, ומגמתי בחקירה ובגיבוש גרסת כתב האישום. על פניו בשלב זה, אין בידי לקבל טענה זו. התנהגותם של המשיבים בסרטון, אשר תיעד כאמור רק את חלקו של האירוע, ושברובו ידעו המשיבים כי הם מצולמים, הוכיחה לכאורה התנהגות אלימה ומפרת חוק, ללא כל התגרות או אלימות משטרית. יצוין כי בתיק הוגש כדין אישור שפיטה להגשת האישום מטעם מח"ש.

13. באשר לחבלות שנגרמו למשיבים, לטענתם על ידי המתלוננים בתיק זה - לא מצאתי ממצאים משמעותיים לכך. כזכור, כתב האישום ייחס למשיבה התנהגות מניפולטיבית תוך האירוע, בכך שהלכה ומרחקה קטשופ על ידה, וטענה כי נפצעה בראשה. טענה זו מבוססת על התרשמותו של המעקל, שזיהה לטענתו כי מדובר בקטשופ (עדות טל רואה ש' 27 ואילך). בחקירתה של המשיבה, בה טענה המשיבה כי השוטר הכה אותה ודחף אותה, כך שנפלה על שולחן ונפצעה בראשה עד זוב דם, ביקש ממנה החוקר להראות את פצעה, ותיעד **כי אין על ראשה כל פצע או דם** (חקירת המשיבה מיום 25/10/18 ש' 6). חבלות אחרות שתועדו על המשיבה וצולמו נראות קלושות.

14. **לסיכום, מצאתי כי הראיות שנאספו בתיק החקירה מבססות את אשמתו של המשיב לכאורה** במיוחד לו, וכי גרסאותיהם של המשיבים ובני משפחה אחרים לא מחלישות בעת זו את המצע הראייתי המבוסס.

עילת מעצר

15. מדובר בהתנהגות אלימה, הכוללת איומים קשים, גידופים ואלימות פיזית של המשיב, המשיבה ובני משפחה אחרים, במטרה למנוע עיקול כדין, נגד מעקל, שליח הוצאה לפועל, ושוטרים.

חבירת המשיבים ובני משפחה יחדיו מהווה במקרה זה נסיבה לחומרה.

בתיעוד המצולם נראית אמם של המשיבים, אישה הקרובה לגיל 70, מגדפת ומאיימת, יחד עם בנה ובתה. האב ובן נוסף, עומר שמו, לוקחים חלק באירוע, אך במתינות יחסית.

מדובר בהתנהגות פורעת חוק של המשיבים, במטרה לסכל הליך חוקי לגיטימי שמטרתו לגבות חוב של האח האחר. בשלב כלשהו הראו בני המשפחה נכונות לשלם את החוב, ובכך נראה כי מטרת ההליך תושג בדרך חיובית וללא עיקול, אך עד מהרה התברר כי המשפחה, ובראשה המשיבים, מתאחדת יחד לסיכול העיקול בכל מחיר, תוך סיכונם של המבצעים את תפקידם כדין.

16. ההתנהגות המתוארת בכתב האישום מעידה על המשיבים כי אין הם יראים את החוק ואת אוכפיו, וכי נטייתם לאלימות עלולה לסכן גם בעתיד, במצבי מחלוקת, את יריביהם, גם כשיריבים אלה מבצעים שליחות לגיטימית, שמטרתה חברתית ברורה ונחוצה. נתתי דעתי לכך שהחבלה שנגרמה לשוטרת איננה מהקשות, וכי לא נגרמו חבלות נוספות משמעותיות. עניין זה מפחית כמובן את חומרת האירוע, ואולם נותר בפנינו עדיין צירוף של התנהגויות המבסס את הקביעה כי המשיב מסוכן.

17. המשיבה שוחררה ממעצר בהמלצתי, וב"כ המשיב טוען כי אם לא ישוחרר גם המשיב, יהיה בכך משום הפליה שלו לעומת אחותו. איני מסכימה עם טענה זו. אמנם חלקה של המשיבה באירועים אינו מבוטל כלל, והתנהגותה המתלהמת המאיימת והאלימה מבססת לגביה עילת מעצר, ואולם לאור ההבדל בנתונים האישיים בין שני המשיבים, מצאתי כי עילת המעצר לגבי המשיב היא עילה חזקה יותר. מלבד

הנתונים האישיים, יש לזכור כי המשיב גם נמלט מהמקום, בניגוד למשיבה.

המשיבה הנה צעירה רווקה בת 23, נעדרת כל עבר פלילי. המשיב, אחיה, בן 38, בעל משפחה, צבר לחובתו רישום פלילי מכביד ביותר. המשיב השתחרר ממאסר משמעותי אחרון, בגין עבירות אלימות חמורות ועבירות נשק לפני כשנה. לפני כן הורשע בעבירות חמורות אחרות, ריצה מאסרים, ובין היתר גם נשפט בשל בריחות ממעצר ואיומים. בנסיבות אלה, עילת המעצר לגביו הנה חריפה במיוחד, לנוכח התנהגותו.

18. פעולות עיקול רכוש הנן מבין פעולות אכיפת החוק המעוררות לא פעם רגשות קשים. יצוין כי במקרה זה לא דובר בחוב גדול במיוחד, ובהתאמה, אין כאן ככל הנראה עניין במשפחה שחשופה לחרפת רעב, הטענה אף לא נטענה, ולא עסקינן בפעולה שלטונית רומסת וחסרת רגישות. אנשי החוק אשר שגרתם בעבודת הוצאה לפועל ראויים להגנה, וזאת בייחוד כשהם מזדמנים מול מי שבעברו עבירות אלימות קשות, כמו המשיב.

קמה עילת מעצר מובהקת שעניינה מסוכנות.

חלופת מעצר

19. המשיב הציע לשחרר אותו לביתה של אחותו בת ה-26, המתגוררת עם בעלה ושני ילדיהם בכפר טורעאן. הוצע מעצר בית בהשגחת בני הזוג.

לאחר שעיינתי בחומר החקירה, כולל צפייה בסרטונים מחד, ומאידך התרשמתי מהחלופה המוצעת - מצאתי כי אין בחלופה מענה למסוכנותו של המשיב. הרחקה מהכפר טובא, אם תישמר, תוכל אמנם להבטיח כי המשיב לא יסכל ניסיונות נוספים לעיקול במתחם מגוריו, ואולם בכך אין די. התנהגותו של המשיב הוכיחה כי הוא עלול לפרוץ באלימות במקרים של קונפליקט. עם אנשי חוק ועם אחרים. עברו הפלילי המכביד מזכה אותו למנות אמון וסובלנות מעטות, ובמקרה זה הקדיש במעשיו את הסאה.

אחותו של המשיב, בדבריה, הביעה גישה המצדיקה את מעשיהם של המשיבים - אחיה ואחותה.

ספק אם האחות, המוצעת כמשמורנית עיקרית, והצעירה מהמשיב ב-12 שנה, תמלא את תפקידה כמשמורנית ותדווח על הפרת תנאים, אם אלה יופרו.

לא מצאתי לאור נתוני המשיב, ולאור התרשמותי הישירה מהחלופה המוצעת, טעם להזמין לגביו תסקיר מעצר. התמונה שנפרשה בפני נמצאה כמלאה, גם ללא חוות דעתו של שירות המבחן, העמוס לעייפה במטלות.

לאור כל האמור לעיל - אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ל' חשוון תשע"ט, 08 נובמבר 2018, במעמד הנוכחים.